

retfærdiggjøre deres Mening eller at give Oplysninger med Hensyn til de ikke uvigtige Anker, der ere fremsatte.

Jacobæus: Jeg skal tillade mig at erklære, at Grunden, hvorfor jeg stemte imod et Udvalg, var den, at jeg ønskede at fremkalde her i Salen en Discussion om dette Forslag, da det vilde være mig kjært at blive gjort opmærksom paa, hvilke væsentlige Mangler det havde. Jeg undrer mig iøvrigt høiligen over, at den ærede Deputerede fra Beile (Lehmann) troer sig berettiget til at udtale en saadan Dom, som han har tilladt sig, over et sa stort Antal Medlemmer her af Thinget. Den Forklaring, jeg her har givet over mit Votum, maa være oplysende med Hensyn til det, saameget mere, som jeg ikke tidligere — i det foregaaende Aar — har overværet de Discussioner, der have fundet Sted om denne Sag.

B. Christensen: Til hvad den ærede sidste Taler bemærkede, skal jeg kun sige, at jeg altid har troet, at der ikke var Anledning til megen eller lang Tale, naar man som de Herrer, der ere angrebne af den næstsidste ærede Taler, er fuldkommen tilfreds med et Lovforslag. Paa et Par Punkter nær, som jeg nu ikke vil nævne, ere de Bemærkninger, de ærede Modstandere have fremsort, ingenlunde saa væsentlige, at de for mig indeholde nogen sær Opfordring til at reise mig. Jeg vil derhos tilsaae, at jeg troer, at det fra vor Side, som ønske dette Forslag ophøiet til Lov, vilde være maastee ulogt, men i alt Fald ikke nødvendigt at tale om disse Momenter, saalænge Indenrigsministeren ikke er tilstede; thi ogsaa jeg, skjøndt ingen ligefrem Tilhænger af det nærværende Ministerium, lægger stor Vægt paa, hvad der i en Sag som denne fremkommer med nogenlunde Bestemthed fra den paagjældende Minister. Jeg protesterer imod den ærede Landstingsmands Berettigelse til gjentagende at formaae os, eller hvad jeg skal kalde det, til at discutere, naar vi ikke finde ydere Anledning dertil, det er Noget, vi selv maae være Herrer over.

Thalbiger: Jeg har godt opfattet den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann), at det blot var os, der havde udtalt os for Loven, og som maatte antages nærmest at kjende disse Forhold, som han angreb, og ikke de Andre, som havde stemt mod et Udvalg. Jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg har udtalt, at jeg er tilfreds med Loven; men da vi her kun skulle tale om Loven i dens Almindelighed, har jeg frygtet for at gaae ind paa de omtalte SS'er, der ere angrebne, og hvad der i den Henseende er indvendt, er virkelig saa ubetydeligt, at man ikke derfor behøver at nedsætte noget Udvalg. Jed vil give den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) fuldkommen Ret i at den i Slutningen af § 20 fastsatte Mulkt er for høit ansat, og at den i samme § omhandlede Beskjendtgjørelse maastee burde stee paa en anden Maade end alene ved Kirkestevne. Jeg er meget villig til at gaae ind paa Forandringen i denne Henseende, og skal gjerne, da jeg agter at stille et Forslag om de Fattiges Kasse, foreslaae, at 10 Rd. forandres til 5 Rd. Jeg troer, at Mulkten er for høit ansat, medens jeg paa den anden Side troer, at det er godt, at der fastsættes en Mulkt, da jeg ofte har erfaret, at Folk ere forsømmelige til at give Møde. Den ærede 4de Landstingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun), som saa skarpt har udtalt sig imod den 4de Post af § 14, har, da han skulde fremkomme med, hvad det egentlig var, han havde saa meget imod, kun udtalt, at man ikke veed, hvem det er, der skal gives denne Ret, idet man ikke indskrænker den til dem, der grændse til Bando løbet. Jeg skal give ham fuldkommen Ret i, at dette Udtryk „Andre og fortrinnsvis Saabanne“ ikke er helbtigt. Dersom den ærede Landstingsmand imidlertid ikke har nogen anden Anse imod Bestemmelsen, vil dette jo meget let kunne rettes; man kan jo blot forandre det til „Saabanne, som veeltage i Bando løbets Regulering og Vedligeholdelse“; jeg har heller ikke Noget imod, at de, der ikke veeltage i Reguleringen, ikke faae denne Ret, men dette kan jo godt lade sig gjøre ved et Ændringsforslag. Den ærede Landstingsmand har dog vel ikke Noget imod, at de, der vi-